

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **G. K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 sierpnia 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją

wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 marca 2019 r., XVII Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 14 listopada 2018r., II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W złożonej kasacji obrońca skazanego G. K. zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 marca 2019 r., XVII Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 listopada 2018r., II K (...), wskazując, że brak takiego wstrzymania może doprowadzić do nieodwracalnych skutków dla skazanego – nie ma on do odbycia żadnej innej kary pozbawienia wolności. Z tego powodu, zdaniem autora kasacji, „wstrzymanie osadzenia” skazanego celem odbycia kary jest zasadne „w świetle okoliczności sprawy i dążenia skazanego do uniewinnienia go”. Obrońca pokreślił także, że „brak zawieszenia wykonania kary, na wypadek końcowego oczyszczenia

skazanego z zarzutów, będzie skutkować niezasadnym umieszczeniem go w zakładzie karnym, co ocenić należy jako wysoce niewskazane”. Za faktem wstrzymania wykonania orzeczenia ma przemawiać dodatkowo „postawa skazanego zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego oraz brak podejmowania jakichkolwiek kroków w związku z procesem, które mogłyby zostać ocenione negatywnie. Skazany pozostając na wolności nie naruszał porządku prawnego, a także nie ukrywał się przed organami wymiaru sprawiedliwości”, co dawać ma rękojmię prawidłowego wykonania kary, na wypadek nieuwzględnienia kasacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego G. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie bowiem z art. 9 § 1 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – jest więc wyjątkiem od zasady i może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy wykonanie wyroku powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty – nie chodzi tu przy tym o takie okoliczności faktyczne czy prawne, które mogą być uwzględnione w postępowaniu wykonawczym w ramach instytucji odroczenia wykonania kary, czy przerwy w karze. W wypadku instytucji określonej w art. 532 k.p.k. chodzi tylko i wyłącznie o okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Gdy zaskarżony jest wyrok skazujący, chodzi o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Lex/el. 2019, teza 7 do art. 532). Możliwość narażenia skazanego na poważne i niepowetowane dolegliwości, w wypadku wykonania orzeczenia, powinna być w pierwszej kolejności odnoszona do sytuacji, gdy w wyniku uchylecia zaskarżonego wyroku realnie rysuje się w dalszym postępowaniu perspektywa uniewinnienia oskarżonego, względnie umorzenia

wobec niego postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18).

Nie chodzi przy tym o to, aby dokonać całościowej i ostatecznej oceny kasacji, której dokonywać będzie Sąd Najwyższy merytorycznie rozpoznający nadzwyczajny środek zaskarżenia na rozprawie lub posiedzeniu, ale chodzi o taką sytuację, gdy nawet przy pobieżnej lekturze zarzutu kasacji w zestawieniu z ustaleniami, i rozważaniami zawartymi w prawomocnym orzeczeniu trzeba uznać, że zaistniały istotne uchybienia, które podważają racje respektowania domniemania trafności ustaleń i ocen przyjętych za podstawę takiego orzeczenia (por. J. Matras (w:) K. Dudka (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 2 do art. 532).

W przedmiotowej sprawie powyżej wskazane okoliczności nie zachodzą. Wprawdzie obrońca skazanego sformułował we wniesionej kasacji zarzuty naruszenia prawa procesowego przez Sąd odwoławczy, związane przede wszystkim z nierzetelnością kontroli instancyjnej wyroku Sądu Rejonowego w K., co miało skutkować utrzymaniem w mocy błędnego wyroku skazującego, jednakże – nie przesądzając wyniku rozpoznania kasacji – zarówno ranga oraz treść zarzutów, jak i ich uzasadnienie w zestawieniu z zaskarżonym wyrokiem i treścią pisemnych motywów tego orzeczenia nie wskazują *prima facie* na zasadność kasacji, a w dalszej perspektywie pozwalałyby na prognozowanie wydania orzeczenia korzystniejszego dla skazanego (w postaci uniewinnienia czy umorzenia postępowania, a co najmniej – orzeczenia kary innej niż izolacyjna). Na obecnym etapie nie sposób obecnie wypowiedzieć się co do zasadności zarzutów kasacji. Kwestia ewentualnej skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia wymaga merytorycznego rozpoznania kasacji, co nastąpi na rozprawie albo na posiedzeniu. Mając natomiast na względzie charakter przypisanych skazanemu przestępstw, a także rodzaj orzeczonej wobec niego kary w korelacji z zarzutem kasacyjnym, który nie jawi się jako oczywiście zasadny, nie można uznać, że wykonanie wobec skazanego kary przed rozpoznaniem kasacji pozostawałoby w jaskrawej kolizji z zasadą sprawiedliwości.

Ponadto, okoliczności, na które obrona powołuje się w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie, a związane z dotychczasowym dążeniem skazanego

do uniewinnienia, jego postawą w toku postępowania karnego, nie naruszaniem porządku prawnego i brakiem ukrywania się pozostają bez znaczenia przy rozstrzyganiu w przedmiocie wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.